

13. szám.

I. évfolyam.

1885.

MAGYARORSZÁGI

BORBÉLYOK ÉS FODRÁSZOK LAPJA

A BUDAPESTI

BORBÉLY, FODRÁSZ ÉS PARÓKAKÉSZITŐ IPARTESTÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTI ÉS KIADJA:

POLLÁK JÓZSEF

A BUDAPESTI BORBÉLY ÉS FODRÁSZ IPARTÁRSULAT TITKÁRA.

LAPVEZÉREK:

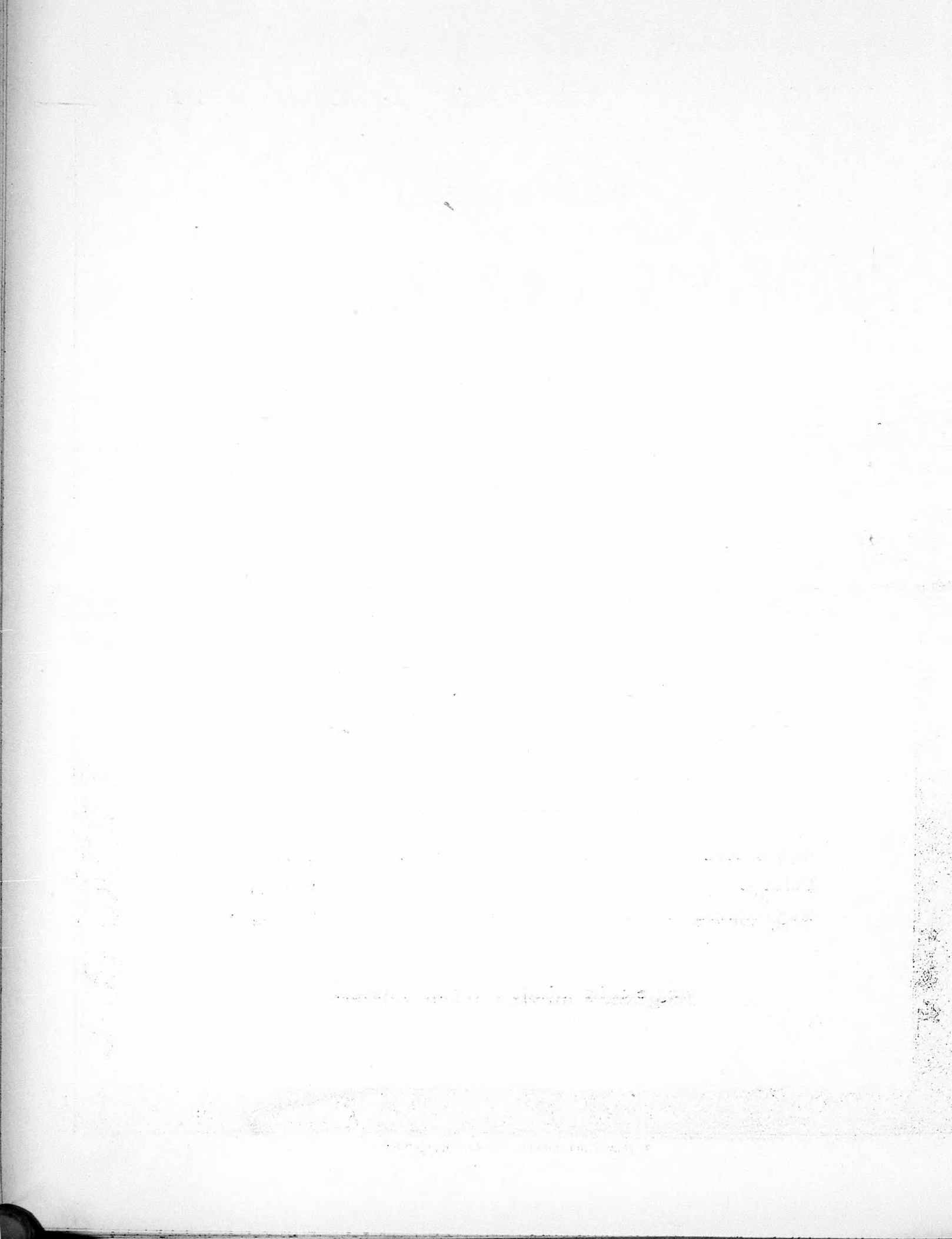
MEZEY PÉTER.

DANKOVSKY ISTVÁN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	5 frt — kr.
Félévre	2 , 50 ,
Negyedévre	1 , 25 ,

Megjelenik minden hóban kétszer.

A MAGYARORSZÁGI BORBÉLYOK ÉS FODRÁSZOK LAPJA

a budapesti borbély fodrász és parókakészítő ipartestület hivatalos közlönye.

BORBÉLYOK, FODRÁSZOK ÉS PARÓKAKÉSZÍTŐK SZAKKÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	5	frt	—	kr.
Fél évre	2	"	50	"
Negyed évre	1	"	25	"

SZERKESZTI:

POLLÁK JÓZSEF.

Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal:

BUDAPEST,

IV. kerület, granátos-utca 10. szám

II. emelet 14. ajtó szám.

Előfizetési felhívás.

Jelen számunkkal szaklapunk III-ik negyedére új előfizetést nyitunk.

Most midőn a kezdet nehézségeit legyőztük és szaklapunk jövőjét szilárd alagra fektettük, kétszeres erőt fejthetünk ki, hogy megkezdett munkánkat, mely szakmabeli iparunk fejlesztésében és érdekeinek hathatós előmozdításában nyilvánul, folytassuk.

Ép úgy mint eddig, ezután sem fogjuk szem elől téveszteni, hogy mily fontos feladat jutott osztályrészünkül, melynek megoldását legfőbb kötelességünknek tartandjuk.

Hogy mily szüksége van iparunknak egy oly lapra, hol ügyes-bajos dolgainkat megbeszéljük, megvitassuk, eléggé igazolta a mult.

A lap előfizetési ára pedig oly csekély, hogy valamennyi szaktársunak tehetségében áll azt megszerezni.

Felkérjük tehát tisztelt szaktársainkat a lap előfizetésére, azokat pedig, kik előfizetéseikkel hátralékban vannak, hogy azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

Együttal figyelmeztetjük t. olvasóinkat, hogy **f. é. november hó 1-től szerkesztőségünket és kiadóhivatalunkat V. ker., nagykorona-utca 34. számú házba tesszük át**, a hova ezen időtől fogva úgy a kéziratok, mint az előfizetési pénzek küldendők.

Azonkívül a következő szaktársaknál lehet előfizetéseket eszközölni:

Kulcsár József, New-York 238. West. 32 St. N. Y.

Prokob Antal, Miskolcz.

Greifenstein György, Aranyos-Maróth.

Gaál Kálmán, Székesfehérvár.

Fehér Jenő, Balaton-Füred.

Galbács Lajos és Pántya Zsigmond, Nagyvárad.

Gera István, Szeged.

Kratochwill Ignác, Makó.

Krämer Domonkos, Nagy-Káta.

Petsár János, Sáros-Patak.

Köváry József, Czegléd.

Mészáros Győző, Gömör-Rozsnyó.

Gruber Sándor, Arad.

Szabó Rumi Imre, Halas.

Bernitzky József, Csongrád.

Bartyik Lajos, Orosháza.

Poncsák Lajos, Eger.

Imecs Gyula, Nagy-Bánya.

Horváth Ferencz, Zala-Szent-Gróth.

Erdélyi János, Rima-Szombat.

Herczeg Lajos, Veszprém.

Csanádi János, Békés-Csaba.

Szarka József, Trencsén.

Sepsi Kiss István, Nagy-Kálló.

Tatár László, Losoncz.

Fiklovsky István, Salgó-Tarján.

Gödbaum János, Keszthely.

Flas József, Karczag.

Fehér János, Tállya.

Agárdy Nagy István, Nyiregyháza.

Szeüzsán András, Kolozsvár.

Zaborszky György, Kassa.

Kiket a netán befolyandó előfizetéseknek — költségeik levonása után — leendő szives beküldésére kérjük.

Budapest, 1885. október 15.

A szakiskola tehát újra megnyitott folyó hó 5-én. Nagyon sajnós azonban, hogy ezen legszebb intézménye a testületnek nem részesül oly meleg párt-

fogásban, mint azt megilletné. — A szakiskola, mely hivatva van jól képzett borbély és fodrász iparosokat adni hazánknak — úgy a főnökök részéről, mint a segédek részéről nem karoltatik fel.

Pedig jól tudjuk, nagyon sok segédre rá férne egy kis tanulás.

A mi pedig a főnököket illeti, azt hisszük mind-egyiknek érdekében áll tanoncztát oktattatni, mert saját anyagi előnyét találja abban, ha tanoncza már az első évben a borotválásban jártasságot szerez.

Az elvitázhatlan, hogy főnökeink közül egyik sem engedi meg tanonczának, hogy vendégein experimentáljon, de annál kevésbbé állná ki a vendég — ha mindjárt a legalsóbb osztályból való is — azon torturákat, melyeket az ily tanoncz gyakorlatlan keze alatt szenvednie kellene.

Mig a szakiskolában, hol ezen célra — mondjuk médiumok vannak -- könnyen elsajátíthatja a borotválás mesterségét.

De eltekintve ettől, kötelességszerűleg pártolnunk kellene ezen intézetet már csak azért is, mert ez a miénk, és erre büszkék akarunk lenni.

Egy némelyik szaktárs előtt még nagyon furcsának tünik fel, mikép lehet borbély és fodrász szakiskolát létesíteni és egyáltalában, mikép lehet ott tanulni is.

Tessék csak elfáradni a szakiskolába, meggyö-ződhetik arról, hogy ott nagyon is lehet tanulni, csak a hallgatóban egy kis akarat legyen.

Sőt megtanulja ismerni iparának értékét. Nem fogja árulni oly olcsó pénzen, mint azt különösen a vidéki szaktársak panaszojják.

Furcsa biz az, midőn egy némely szaktársunk saját rovására csupán concurálási viszketegségből oly munkaárakat szab, melyek existenciáját nem biztosíthatják.

Ezen piszkos concurentia művelt iparosokhoz nem illő és mint ilyen megvetést érdemel. Mert ki saját iparát megbecsülni, tisztelni nem tudja, az önmagát gyalazza meg, az nem számíthat viszont tiszteletre.

Ezen baj orvoslása a legégetőbb, s mely — már mint egy izben felemlítettük — úgy orvosolható, ha az egyvárosban létező szaktársak egyetértve, tisztességes árszabályzatot állapítanak meg, melytől eltérnie sem egyiknek sem másiknak, büntetés terhe alatt nem szabad.

Ez az egyedüli mód, melylyel a piszkos concurentiát gyökerestül kírthatnánk.

S hogy a szaktársak ezen tanácsunkat ne kövessék, alig hihetjük. Ezzel csak anyagi érdekeik támogattnak, mert az egyik borbély és fodrásznak, ép úgy mint a másiknak, nincs előnye arra, hogy a vendég inkább ezt — s nem azt keresse fel.

Nagyon természetesen, mindegyik szaktársunk törekedjék üzletét tisztán és a kornak megfelelő csinnal

berendezni, legyen előzékeny, s ha ezzel tulszárnyalja egyik a másikat, ez tisztességes versenygés, melyért nem kell pirulnia, de sőt becsülést viv ki magának.

Minden iparnak meg vannak ferdeségei, úgy a miénknek is, s hogy azokat végkép eltüntessük, az hiu ábránd, de hogy azokat csökkenteni kötelességünk az természetes, hogy ez által iparunknak tiszteletet szerezzünk.

A békeltető bizottság.

A budapesti borbély-, fodrász- és parókakészítő-ipartestület békeltető bizottsága a legközelebb alakul meg. Tagjainak egyik fele az előjáróság — másik fele pedig a segédek sorából az előjáróságéval egyenlő számban, a segédek által választandók.

A békeltető bizottság az 1884. XVIII. t.-cz. által adott egyik legszebb hivatása a testületeknek.

Mert méltán!

Ha figyelembe vesszük, hogy saját ipari ügyeinkben felmerülő surlódások elintézésére egy oly békeltető intézmény létezik, mely a főnök és segédzemélyzete között rendezett viszonyt van hivatva megállapítani — csak örömmel üdvözölhetjük eme intézmény létesülését.

Igaz ugyan, hogy annak a jó és rossz oldala is meglesz. De hát minden bajjal jár a világon, tehát ez sem lehet baj nélkül.

Az is igaz, hogy bármily csekélység legyen az, melyet mások érdekeiben kell hogy végezzünk, mindig kellemetlenséggel jár.

A békeltető bizottság tehát a szaktársak és segédzemélyzete között felmerülő surlódások elintézésére van hivatva. Ha meggondoljuk tehát, hogy ezen békeltető bizottságnak mily terhes feladat jutott osztályrészü, midőn saját szaktársait kell esetleg büntetésben elmarasztalni, úgy mindig meg lesz az elégedetlenség. De mégis ha fontolóra vesszük a dolgot csak megtaláljuk benne a jót, az üdvöset, mert ha tekintetbe vesszük, hogy saját ügyünk felett saját testületünk ügykörében szakértők, (habár fele részben segédek azok) mondanak ítéletet felettünk, mindig jobb, mintha olyanok elé kell állnunk, kik bonyolult helyzetünk iránt érdeklél nem viseltetnek. Tehát meg van a rossz, de egyszersmind a jó oldala is.

Csak néhány ügynek lebonyolítása is kellőleg tájékozást nyújtott eddig is arról, hogy saját ügyeinket, csakis egyedül saját körünkben bonyolíthatjuk le úgy, hogy egyik fél se távozzék érzékeny veszteséggel.

Minden iparnak meg vannak azon nehézségei, melyeket csak azok ismernek, kik abban nevelkedtek.

Természetes tehát, hogy úgy már meglehetősen szakértelemmel szólhat minden bizottsági tag a fennforgó üggyöz. A felek, ha látják, hallják elkövetett hibájuk felett az észrevételeket, könnyebben belátják hibájukat — és mintsem több kellemetlenséget szerezzenek saját maguknak, csekély érzéketlen veszteség mellett is, inkább saját üzlettársai ítélete alá veti magát, sem hogy több hercze-hurcza után, költség, idővesztés mellett, ujjabb polgári peres uton keresse tovább jogait.

Annyi bizonyos, hogy lesz elég lebonyolítani való panasz, mert sajnos — sok esetben oly ügyek is előterjesztetnek, melyek egy kis megfontolás, kis jóakarattal mellett még csak panaszra sem szolgáltatna okot.

Most a midőn ezen ügyről kell hogy beszéljek, nem mulaszthatom el a segéd urakat arra figyelmeztetni, hogy a békeltető bizottság legrövidebb idő alatt megkezdje működését. Így erre vonatkozólag, az összes segédek nagygyűlésre hivatnak. Természetes tehát, hogy hivatott egyének vegyék kezükbe az ügyet és már a gyűlés előtt értekezletet tartsanak arra nézve, hogy a bizottság tagjaivá, kiket válasznak — ezt szem elől ne téveszszék az egyesület vezetői. Mindenek felett szükséges, hogy értelmes, a mennyire lehetséges tapasztalattal bíró egyéneknek összeállítását eszközölni; mert a mint összeállítják név-lajstromukat, úgy fogják azután a gyümölcsöt is élvezni, mert saját ügyeik felett bírákat választanak, kiktől részrehajlatlanságot várnak.

A törvények értelmében a segédpénztárak létesítése is napirendre fog kerülni. A segélypénztár, mely egyedül a segédek javára és érdekeiknek előmozdítására lesz létesítve — mindenestre megköveteli, a segédek ezen intézmény iránti meleg érdeklődését. Épp azért nem mulaszthatom el, hogy fel ne hívjam őket a gyűlésen leendő részvételre.

Fel tehát fiatal barátaim tartsunk össze, mint azt minden mivelts ország ipara megkívánja, mert csak is ilyen uton lesznek hazánknak értelmes és képzett iparosai és az önképzés, művelés csak ily uton haladhat rohamosan célja felé.

Mezey Péter.

A budapesti borbély-, fodrász és parókakészítő ipartestület békeltető bizottság alapszabályainak tervezete.

1. §.

A budapesti borbély-, fodrász és parókakészítő ipartestület az iparosok és a tanoncok vagy a segédek közt felmerülő surlódások és vitás kérdések elintézésére saját kebelében békeltető bizottságot szervez.

2. §.

A békeltető bizottság összesen 32 tagból áll.

A tagok fele részét a testület előljáróságának tagjai; fele részét pedig a testülethez tartozó iparosok összes segédei által választott segédek képezik.

3. §.

A segédeket választás végett az iparhatósági biztos saját elnöklete alatt tartandó gyűlésre hívja egybe.

A gyűlés összehívása, a cél megnevezése mellett, legalább 14 nappal a gyűlés megtartása előtt, minden egyes segédhez intézendő személyes meghívó útján történik.

4. §.

Az egybehívás napjától számítandó 8 rapon át a segédek névjegyzéke, az ipartestület előljáróságánál kifüggesztve tartandó.

A jegyzékből kimaradt segéd felvételét írásbelileg kérelmezheti.

Az 8 nap letelte után — a lajstrom a felvétel iránti kérvényekkel együtt az elsőfokú iparhatóság elé terjesztetik, a mely a kérvények iránt határoz. E határozat ellen további felfolyamodásnak nincs helye.

5. §.

A választás szavazólapokkal szótöbbséggel történik. Egyenlő szavazatok esetén sorshuzás dönt. A békeltető bizottság segédtagjai egy évre választatnak.

6. §.

A választás vissza nem utasítható, kivéve, ha az illető már legalább 3 éven át e minőségben működött, vagy elaggott, vagy pedig oly testi bajban szenved, mely őt e kötelesség teljesítésében gátolja.

7. §.

A békeltető bizottság elnöke az iparhatósági biztos, jegyzője az ipartestületi jegyző.

8. §.

Ha a bizottsági tag megszűnt az ipartestület tagja lenni, vagy ennek kötelékéhez tartozni: megszűnik egyuttal a bizottsági tagsága is. Helyét az elnök rendes választás útján tölteti be.

9. §.

A békeltető bizottság hatáskörébe tartoznak az 1884: XVII. t.-cz. 176. §-a értelmében az iparosok és a tanoncok, segédek vagy munkások között felmerülő azon surlódások és vitás kérdések, melyek a munka- vagy tanviszony megkezdésére, folytatására vagy megszűnésére, annak tartama alatt fennálló kölcsönös kötelezettségek teljesítésére, a munka- vagy tanviszony megszűnéséből keletkező kártérítési követelésekre vonatkoznak.

10. §.

A békeltető bizottság határozatait szükség esetén az 1884: XVII. t.-cz. 141. §-a értelmében az iparhatóság hajta végre.

11. §.

A bizottság működésénél az elnökön kívül mindig legalább 4 tagnak, még pedig az iparos és segédtagoknak egyenlő számban kell jelen lenni.

A bizottsági tagokat az elnök betűsoros rendben hívja meg akkép, hogy a sorrend újra csak akkor kezdődik, ha valamennyi bizottsági tag egy ízben már résztvett.

Azon bizottsági tagok, a kik kellő indok nélkül az ülésen meg nem jelennek, az elnök által az ipartestületi pénztár javára, ha segédek 5 frt, ha mesterek 50 frt erejéig megbírsághatók.

12. §.

A bizottsági tagok saját ügyükben, valamint nejeik, gyermekeik, vérrokonai és sógoraik ügyében a bizottság működésében részt nem vehetnek.

13. §.

A panasz vagy írásosan nyújtható be, vagy szóval adható elő az ipartestületi előljáróságnál.

Az előljáróság közhírre teszi, hogy mely napokon lehet panaszt szóval előadni. A szóval előadott panaszt az előljáróság jegyzőkönyvbe véteti és tárgyalására napot tűz ki.

A bizottság rendszerint hétfő esti 7 órától kezdve az ipartestületi előljáróság helyiségeiben ülés tart. Ily alkalommal a felek előzetes bejelentés nélkül is megjelenhetnek a bizottság előtt peres ügyük elintézésé végett.

Az ügyek a beérkezés sorrendje szerint tárgyalatnak.

Ha a hétfői napon hétfőig bejelentett tárgyak le nem tárgyalhatók, a következő napok esti óráiban is ülések tartandók, mindaddig, a míg a bizottság az összes panaszokat le nem tárgyalta.

A panaszban meg kell nevezni a feleket, azok lakhelyét, röviden előadni a panasz tárgyát és a kereseti igényt határozottan megnevezni.

14. §.

A feleknek a bizottság előtt személyesen kell megjelenni. Megbízás csak az esetben engedtetik meg, ha igazoltatik, hogy az illető fél személyesen épen nem jelenhetett meg, vagy ügyét személyesen képviselni nem képes.

15. §.

A kiskorúak vagy nem önjogúak gyámjuk vagy törvényes képviselőjük kíséretében jelennek meg.

16. §.

A felek a panasz megnevezése mellett a békéltető bizottság elé idéztetnek.

17. §.

A bizottság mindenekelőtt a felek kibékítését kíséri meg. Ha a kibékülés létrejött, erről jegyzőkönyv vétetik fel, a mely a felek által aláíratik. Kivánatra a felek erről másolatokat nyerhetnek.

18. §.

Ha a kibékítés nem sikerült, a bizottság határozatot hoz. Ehhez, ha szükségesnek tartja, tanukat kihallgat, helyszíni szemlét rendel el, okmányokba betekint stb. Tanukat és feleket azonban nem hitelhet meg.

A tárgyalás szóbeli, a határozatot a bizottság legjobb tudomása és lelkiismerete szerint hozza.

19. §.

A határozat jegyzőkönyvbe foglaltatik. A határozat a felek kívánatára írásban kiadatik.

20. §.

Határozathozásra a bizottság visszavonul és a hozott határozatot nyilvánosan kihirdeti. A határozat szótöbbséggel hozatik, egyenlő szavazatok esetén az elnök dönt.

21. §.

A határozatban szabatosan megjelölendő, hogy az illető fél mit és mily idő alatt köteles teljesíteni; nem szabad azonban olyasmit megítélni, a mit egyik fél sem kért.

22. §.

A határozat lehetőleg azonnal kihirdetendő. Csakis igen fontos esetekben szabad a határozathozatalt legfőlegb 8 napra elhalasztani, erről azonban a felek azonnal értesítendőek.

23. §.

A határozat kiterjesztendő arra, hogy az eljárás mily költséggel járt és mely fél köteles ezt megtéríteni.

24. §.

A békéltető bizottság abban az ügyben, a melyben illetékesen eljár, minden felebbezés kizárásával dönt.

A határozattal meg nem elégedő félnek jogában áll a határozat kihirdetésétől számított 8 nap alatt igényeit a törvény rendes útján érvényesíteni, mi által azonban a határozat végrehajtása nem gátoltatik. (1884: XVII. t.-cz. 176, §-a).

25. §.

A jelen alapszabályok szerint szervezett békéltető bizottság mindaddig fennáll, míg a budapesti borbély-, fodrász és parókakészítő ipartestület törvényesen fennáll.

Még egynehány őszinte szó a borbély jogokról.

Mészáros Győző ur t. szaktársam azzal kezdte e lap 12-ik számában közleményét, hogy fiatalsága tartotta vissza az ugynevezett borbély jogok felett véleményét kifejezni. Kár volt pedig! Mert ily egészséges nézete ez ügyről még senkinek sem volt, mint éppen igen t. Mészáros urnak és ez csak azért van így, mert t. szaktársam — fiatal ember.

Az idősebb üzlettársaknak ez ügyről egész más nézete van. Azt hiszik, hogy a borbély üzlet csak akkor virágozhatik, ha a vérmunka is tetemesen meg van, mert így volt ez a régi, jó időkbekben, mikor Pesten még 10—12 segéd dolgozott egy »Officinában«, mikor a vérmunka egy harmad jövedelmüket képezte, tehát könnyebben kerestek egy pár hatost, mint a mostani segédek egy pár krajczárt.

Az akkori mesterek pedig a fővárosban doktor urak voltak, a kis városiak meg egész héten át uraskodtak, csak hetivásárkor kellett nekik otthon tartózkodniok, hogy a szegény, jámbor paraszt embernek vérét (a szó szoros értelmében) lecsapolják s ezzel egy fél nap alatt annyit kereshetett, mint most egy egész hét alatt.

És most e szép jog után sóhajtoznak, a mely mind ezen könnyü keresetet visszahozni hivatva legyen, de azt nem veszik észre, hogy a jog egy maga nem ér semmit.

Mit ér a jog, ha nincs patiens?

Ki fogja mai nap erét vágatni stb., mikor az emberiség azt tudja, hogy egy hideg borogatás, vagy legfőlegb egy mustártapaszt többet ér, többet használ, mint mindenféle vérvétel együttvéve!

Természetesen azelőtt, mikor még a vérvételi jog mellett az a nézet volt elterjedve, hogy minden baj ellen érvágás volt az orvosság; mikor nem csak láb fájas, fejfájas, fogfájas, oldal-szurás ellen, de még — hasfájas ellen is érvágást alkalmaztunk, — akkor ért még valamit a vérvételi jog; de most Nos most arra vagyunk utalva, hogy a beretválás és hajvágásból éljünk, és így szerény iparosokká lettünk. Többet kell dolgoznunk, az üzletet finomabban kell berendeznünk stb., de e mellett tisztességesen meg is élhetünk, holott az, a ki a vérmunkából akar élni — kevés kivétellel — bizony rossz lábon áll; s itt jónak látom az idősebb t. szaktársaimnak még azt is meg-sugni, miszerint a mostani borbély és fodrász üzlet nem is tűri már a vérmunkát, mert a mostani vendég irtózik a legkisebb operációtól s inkább oda megy, a hol azt nem kell néznie.

Végre kénytelen vagyok bevallani, hogy engem is tartott vissza valami, hogy e kérdéshez hozzászóljak, de nem fiatalságom érzete (mert már az öregek közzé tartozom), hanem az, hogy e kérdés minél előbb letűnjék a napirendről; a közéletben ugyanis elintéztnek tekintetik.

Azért, ha nem is azon szép jelligével végzem soraimat, hogy: »Csak előre!« legalább azt mondom: »Ne hátra!«

Foszt Péter.

A borbély-, fodrász- és parókakészítő ipartestület hárszabályainak mintája.

(Folytatás.)

A testületi irodában, vagy a testületi hivatalos közegek elleni tiszteletlen magaviselet esetén, akár testületi tag, akár segéd által követtség is az el elnöki köteletségénél fogva a garázdálkodókat rendre utasítani tartozik. Azon esetre, ha az

illető mindennek daczára engedelmeskedni nem akarna a legközelebbi békéltető bizottsági ülés elé idézni köteles. A fentérintett teendők elnök jelen nem létében a másodelnököt illeti meg.

2. §. A pénzügyi bizottság.

A pénzügyi bizottság áll, egy elnök, pénztárnok és a három számvizsgálóból

a) A pénzügyi bizottság egy meghatározott napon tartja ülését. Azon az elszámolásokat eszközli. A felesleges pénzeket takarékpénztárba helyezi, melyről mindenkor az elnökséget értesíti. Netaláni hiányokról, vagy számadási hibákról a legközelebbi előjárósági ülést értesíti, az elnökség felszólítására, a pénzvizsgálók kérésére a pénztárt felnyitja és a pénzkészletet bemutatja, elnöki teendők 1. §-ához mindenkor alkalmazkodni tartozik. A pénztárnok alapszabályaink szerint vagyoniilag is felelős a pénz állásáért.

b) A pénzügyi bizottság elnöke a könyveket aláírja. A jelenlevő számvizsgálók által láttamoztatja.

c) A pénz állásról minden hóban esetleg negyedévente jelentést tesz.

d) Gondoskodik arról, hogy az alapszabályok értelmében az alaptőkén állami értékpapírok vásároltassanak.

3. §. Elhelyező bizottság.

a) Az elhelyező bizottság áll, egy elnök, illetve a testület másodelnökéből, a testület jegyzője és öt tagból, kik az elhelyezés felett felügyeletet gyakorolnak. Ugy az elhelyezésről mint a befolyt pénzekről, az elhelyezéssel megbízott közegetől jelentést kívánhatnak. Különös figyelmet fordít a beküldött pénzekre, melyről jegyzőkönyvet vinni tartozik. A netalán beküldött pénzek azok részére kik segédet nem kaphatnak — visszaküldeti és a pontos visszaküldésről tudomást szerez. Esetleg az illetővel levelez. Netaláni hiba esetén a bizottságot értesíteni az elnök köteleességének tartja.

b) Időközökben a testületi elnökségnek jelentést tenni tartozik. Felszólításra pedig felvilágosítást ad.

c) Az elhelyező osztálynak minden testületi tag tagja. Segédek minden díj nélkül kapnak. Panaszait a panaszkönyvbe ígathatja, mely a legközelebbi előjárósági ülésen tárgyalatni és az eredményről jegyzőkönyvileg értesíteni fog.

d) A vidéki üzlettársak is tagjai lehetnek ezen szakosztálynak és pedig 3 frt évi fizetés mellett. Felvétel végett az elnökségnek, vagy a szakosztály elnökéhez levélileg fordulhat. A lefizetett összegről nyugtát és a házszabály egy példányát jogosan követelheti. Az ily tag a rendes tagok kedvezményében részesül. Segédek elhelyezése alkalmával mindenkor az utiköltségek előleges beküldése szükséges.

A segéd részére adott utiköltségekért a bizottság nem felelős. Csupán a segédkönyvének kézbesítésére szorítottatik. Ily esetekben azonban az illető a testületnél emelhet panaszt, amely az illető köröztetésére a lépéseket megteszi.

Az utiköltségek beküldése alkalmával a könyvnek elküldésére 22 kr. előre küldendő be. Panaszok levélileg a testület elnökségéhez intézendők.

f) A segédek elhelyezésük után 48 óra aiant a bejelentési iv kiszolgáltatása mellett, bejelentendők. Ellenkező esetben törvényeink értelme szerint büntetendők.

g) Minden segéd elhelyeztetése alkalmával szelvényt kap, a hol a főnök neve és lakhelye ki van tüntetve. Azon segéd, ki elhelyeztetése végett szelvényét átveszi, azt a hova elhelyeztetett, azon főnöke által aláírhatja, az elhelyezőnél bemutatja, hogy arról meggyőződést nyerjen, hogy az illető által acceptáltatott-e? Azon segéd ki a szelvényvel nem jelentkezik, illetve: az adott helyet el nem foglalja és az elhelyezőt sem értesíti, az ebből származható károkért felelős.

(Folytatás következik.)

Levél a szerkesztőséghez.

Vaiszló, 1885. október hó.

Tekintetes Szerkesztőség!

Örömmel olvastam szaklapunk legutóbbi számában, a szeptember 24-én tartott ipartestület előjárósági üléséről közzé tett jegyzőkönyvet, melyben megemlítették, hogy igen tisztelt Mezei Péter elnök ur, egy országos borbély és fodrász értekezlet kezdeményezését napirendre tűzte. Így hát reményünk lehet, hogy az ige testté fog válni.

Bizony szükségünk is van a tervben vett értekezlet megtartására — és azt hiszem, minden szaktársam ohaja kevés kivétellel, az enyimével azonos. Eléggé bizonyítja ezt szaklapunk hasábjain megjelent sok oldalú felszólamlás. Mert habár régi jogainkat vissza nem szerezhettük, vannak sérelmeink, melyek jogorvoslatot igényelnek és ezt csak is az országos értekezletől várjuk.

Petitionálni kell Uraim, peticionálni, hát ha mégis sikerül a két havi cursus megnyerése.

Igen helyesen mondja Mezei Péter ur, „A törvényhozás arra van hivatva, hogy oly törvényeket teremtsen, melyek az emberiség javára szolgálnak“, továbbá „Ha meglevő jogaink megőrzése végett mitsem teszünk, még azoktól is elvonatunk, miknek eddig gyakorlása megengedett“. Ez arany igazság Uraim elvitázhatatlan.

De ha a két havi cursust kivivnunk nem lehetséges, ugy szerény nézetem szerint — első sorban is mint Prokob Antal ur szaklapunk 8-ik számában indítványozza, a foghuzást eltöltő rendelet visszavonása volna kérelmezendő.

Mi sem fontosabb ugy a főváros mint vidéki szaktársainkra nézve, mert eltekintve saját anyagi érdekeinktől, a közjó, a szenvedőemberiség érdeke is kívánja. Én évekig működtem a főváros egyik elsőrendű üzletében, és mondhatom kevés kivétellel mindennap fordult elő foghuzás, holott Budapestén oly nagy számban léteznek a fogorvosok.

Ez azt bizonyítja, hogy a nagy közönség jó része több bizalommal viseltetik a borbélyok mint a fogorvosok iránt, az ok abban keresendő — mert a fogorvosok szédelgéseik által elidegenítik a közönséget, (tisztelet a kivételnek) de nagyobb részük lelkiismeretlenül kizsákmányolja a patiens jóhiszeműségét, holmi maró szereket rak a betegfogra — jó borsos áron, pedig jól tudja, hogy a betegfog egyedüli gyógymódja az eltávolítás. Mint Dr. Barna Ignác a »Fogászat« című nagy becsű munkájában írja: »Irtani kell a rosszat, hogy megmentessék a jó«. Hanem a fogorvosok ezélszerűbbnek találják, egy kis gyapotra pár csepp Clorotormot, vagy marószert önteni, s 2 frtot zsebre tenni, majd vissza jön mondja mosolyogva, — de csalódik, mert a szegény pátiens — átkozva a fogorvost — szalad a legközelebbi borbélyhoz, és megszábadítja magát a drága pénzen vásárolt kinjaitól.

Ezért idegenkedik a nagyközönség a fogorvosoktól.

Hát vidéken kihez forduljon, akinek a foga fáj? ki máshoz mint a borbélyhoz, hisz a főváros kivételével alig van az ors ág más városaiban speciáliter fogorvos.

Mészáros Győző ur szaktársam azt írta legutóbb: „Ma már annyi az orvosok száma, hogy minden kis területre jut s így azok végzik a vérvétel műtétét is“. Igaz, találkozik itt ott olyan orvos is a ki végzi, de kevés, és higyeje el Uram, az nagyon is szegény orvos. . . .

Az 1876-ik 49,399 szám alatt kelt szabályrendelet 3-ik §-a azt mondja:

»A vérbocsátásra feljogosítottaknak tekintendők: az állandóan megtelepedett borbélyok és segédek, ez utóbbiakért mestereik felelősek.« — Tehát törvényesen, jogosan minket illet a vérbocsátás eszközlése, az orvosé pedig a rendelés, azért mondom fentebb, szegény orvos az, aki rászorul a borbély illetékére. . . És azt is merem állítani, — nagyon kevés orvos van,

aki annyi gyakorlattal a vérbocsátás terén, mint egy gyakorlott borbély, mert nagyobb része nem is látott, megtanulta az egyetemen elméletben. Elmondhatja: hallottam, de nem láttam, tessék aztán gyakorolni! . . .

Igy van az a foghuzással is, bátran merem állítani; az összes orvosi karnak tizedrésze sem tud fogat húzni, és ez nagyon természetes, mert nincs gyakorlata, már pedig semmire sem alkalmazható eme közmondás oly joggal: »Gyakorlat képi a mestert«, mint a foghuzásra. Azt tudja minden szakértő, hogy az nem tudomány, hanem ügyesség.

Vannak orvosok szintén, akik foghuzással is foglalkoznak, de ezek irigységből kontárkodnak. Képzeltető mint megkinozók ilyenek a kezükbe került pácienst és pedig többször siker nélkül.

Nekem segéd koromban néhányszor volt alkalmam ezeket a jó urakat megszegyenyíteni. Már most kérem kihez forduljon a szegény, fogfájásban szenvedő, ha nekünk eltiltják a foghuzást? Nálam most is napirenden van, hogy egy egy megkinozott polgártárs hozzám fordul segélyért, kit a környék egyik másik kovácsa vagy foghuzója jól össze marcangolt, (ilyen van minden községben.) Itt helyben is három foghuzó lakik, de mióta én megtelepedtem, nem sok teendőjük van.

Ha én nem lakték itt úgy az a szegény megkinozott kénytelen volna egy pár mérföldet menni, a legközelebbi városba, hogy fájdalmától megszabaduljon.

Mint fentebb megjegyzém, nem a magunk anyagi érdeke, hanem a közjó a szenvedő emberiség érdeke kívánja: hogy a fent irt eltíltó rendelet visszavonassék.

Ezt vagyok bátor az egybeülendő országos értekezlet becses figyelmébe ajánlani!

Nagyrabecsülésem nyilvánítása mellett

maradtam teljes tisztelettel
Zsulyevits Antal.

Tekintetes szerkesztő ur!

Folyó hó 12-ik számában megjelent cikkekre vonatkozólag mely egy országos borbély és fodrász értekezlet egybehívását tárgyazza, kénytelen vagyok szerény megjegyzéseimet megtenni annál inkább, miután főleg csekély személyem volt az, ki a budapesti borbély, fodrász és parókakészítő ipartestület előljárósági ülésén egy országos értekezlet összehívása ellen felszóllalt.

Alig három hónapja, hogy ipartestületünk mint első a fővárosban (fáradhatatlan elnökünk buzgalma folytán) megalakult.

Jelenleg még küzdünk a kezdet nehézségeivel. Az előljáróságból személyeskedések folytán sok régi erők, kik velünk küzdöttek a volt ipartársulat felvirágoztatására, kimaradtak a választásnál, mely körülmény künös hézagot hagyott maga után, ebből következtethető tehát, hogy az előljáróság egy része tulbuzgóság által, míg más része pedig komoly megfontolása nélkül egyes indítványon oly könnyedén átsiklik. Ezért szerény nézetem szerint legfőbb törekvésünk jövőre oda irányuljon, hogy a választásoknál egyesült erővel működünk közre. Ha ez megtörtént, elég tágas köre nyílik a testületnek magát a kezdetlegességből kifejtetni s magának tekintélyt szerezni.

Mint ipartestület jó vezetéssel hatáskörénél fogva oly hatásos reformokat alkothat, mely a vidékre is kihathat, s így tekintélyét nem csak a fővárosban, de a vidéken is érvényesítheti. Ehhez csak ész, tapintat és tapasztalat szükséges.

Hiszen az erkölcsi kötelesség parancsolja, hogy a főváros iparosai alkossák a rendezett állapotot, mert ha a fővárosban kellően rendezkedünk, a vidék sem marad vissza, különösen ott a hol concurencia van, mert ez az egy, mi az embert nem hagyja iparában sülyedni, — hol az nincs, ott mindig visszaesés tapasztalható. Ez az egy mi az embert élelmessé teszi.

Természetesen az összetett karok, panasz, esetleg pörlekedés az üzlettárral — nem idézik azért elő a jó üzlet menetét sohasem.

Ne várják azért t. üzlettársaim a felvirágzásukat egy országos értekezlettől, mert biztosíthatom vajmi keveset fog nyújtani. Igen egyeseknek meg lesz ama dicsősége: »Ott voltam beszéltem — pedig úgy, hogy meg is tapsoltak.«

Félre e kicsiséggel, működjön a tapasztalat!

Azon legyen minden üzlettársam, hogy a vendég meg legyen elégedve, a pór nép ép úgy, mint az intelligencia. Emeljük iparunkat a tisztességes, szerény magaviseletünk és tapintat által, hogy kiérdemeljük a közönség becslését.

Legyünk fáradhatatlanok, takarékosak.

Biztosíthatom, hogy egy országos értekezlet nélkül is eredményt fogunk felmutatni. Lehetetlen elmulasztanom, hogy azon eszmét is ne kifogásoljam, hogy az országos borbély és fodrász értekezlet országos fodrász kiállítással reprodukáltassék.

Itt van az országos kiállítás; — százezrek nézik a vidékről. Kérem ugyan hány állított ki?

Budapestről 3, mondva három akart kiállítani és ehhez még az ipartársulat is. És ez utóbbinak akadt egy szerencséje, hogy ki nem állított, mert szép sikere, biztosíthatom, nem lett volna.

Azért nem zárom ki, hogy idővel, ha egészségesebb viszonyok állnak be, egyet-mást kivihetünk; de most határozottan állíthatom, nem fogunk célt érni.

Budapest, 1885. október hó 9-én.

Maradtam kiváló tisztelettel

Reisz Antal.

*

Nem mulaszthatjuk el, hogy Reisz ur kételyeit el ne oszlassuk.

Mi meg vagyunk arról győződve, hogy a tiszta meggyőződés és az igazságszeretet — mely tetteit vezérelni szokta — diktálta tollba fenti sorait. Annyira szereti iparát, hogy fél a felsüléstől, fél a kinevettetéstől.

S ebben mondhatjuk nagyon igaza volna akkor, ha minden megfontolás nélkül neki rohannánk, összehivnánk egy értekezletet és az összehívásban még a kiállítást is fennen hirdetnénk.

Ha figyelemmel kísérte lapvezérünk hivatkozott cikkét, mindenesetre megtalálta benne, hogy lapunk utján volna kipuhatolandó a szaktársak hangulata kezdeményezésünk iránt. Ha tehát szaktársaink zöme az országos értekezlet megtartását érdeklődéssel nem fogadná, bizonyára nem feszegetnök tovább, mert felsülni sokkal rosszabb — mint mit sem tenni.

A kezdeményezést bátran megtehetjük.

Hogy pedig ez a testületből indul ki — ezt nagy természetesnek találjuk, mert ez van hivatva — mint a fodrász ipar egyedüli hatósági képviselője — mind oly mozgalmat megindítani, mely iparunk érdekeinek előmozdítását célozza.

Azt pedig különösen hangsúlyozzuk, hogy az országos értekezlet nagyon sok bajt orvosolhat, melyre a testület figyelme ki nem terjedhet. De eltekintve ettől, alkalmuk nyílik a szaktársaknak közösen ügyes-bajos dolgaikat megvitatni — s az összes hazai szaktársak nevében intézkedni.

Hogy valaki ott beszél és érte meg is tapsolják, azt hiszszük nem dobja ki senkisép pénzét ily hiu dicsvágyért, és ha ez meg is történnék bizonyára meg is érdemelné az illető. De semmi esetre sem tételezhetjük fel, hogy pl. a vidéki szaktársakat a taps, melyet aratni gondol — vonza a fővárosba és azt ő maga fizesse meg.

A mi pedig az országos kiállítást illeti, hogy szaktársaink ott oly csekély számban vannak képviselve, azt annak róhatjuk fel, hogy az egy kissé sokba került volna. Hogy az ipartársulat miért nem állított ki azt már felemlítettük, s hogy szerencséje volt az, nem merném oly biztos állítani, mert azt is tudjuk, hogy a szakiskolától nem vártunk volna művészi tárgyakat. Legyen az akárhogy — bebizonyítva nincsen sem Reisz ur állí-

tása, sem pedig a mi abbéli állításunk, mely szerint azt hangoztatjuk, hogy excellensül sikerült volna. Feltevésen alapuló állításokra nem helyezhetünk nagy súlyt.

A szerkesztőség.

Tekintetes szerkesztőség!

Azt hiszem, hogy szaklapunk munkatársa Mezey Péter ur nem arra vonatkozólag közölte lapunk hasábjain a borbélyok részére biztosítandó sebészi szaktanfolyam megnyitásának szükségességét, hogy mintha egyes szaktársunk kötelezve legyen annak hallgatására, hanem csakis iparágunk fölemelésének céljából.

Tehát nem mellőzhetem el, hogy szerény véleményem szerint tisztelt szaktársunk, Mészáros Győző ur soraira ne feleljek. Nézetem szerint azt hiszem, hogy minden iparág törekvése az, hogy iparágát emelje, tehát miért lennénk mi éppen azok, a kik üzleteink, vagyis kenyérkeresetünk előmozdítását eltiporjuk.

Minden, iparágunkra hasznos intézményt pártolnunk kell, és nekünk nem szabad meggátolnunk. Azt semmikép sem helyeselhetem, hogy ez ellen mi magunk lapunkban polemizáljunk. Sőt inkább törekvésünk főczélja legyen, hogy az mind létre jöhessen, a mit Mezey Péter ur indítványozott, t. i. hogy a borbélyoknak sebészeti kurzus nyitassék.

Én azt hiszem hogy arra egyikünk sem kényszeríthető, hogy menjen és tanulmányozza a sebészetet, hanem igenis erkölcsi érzésünk diktálja, hogy ha már mi ebben nem részesülhetünk, legalább utódaink élvezhessék ezen üdvös intézményt. Nem úgy mint Mészáros Győző ur üzleteink jó karban tartásáról és pontos kiszolgáltatásról irt lapunk 12-ik számában, ezt a józan ész diktálja.

Meglehet, hogy Mészáros Győző szaktársamnak erre szükségé nincsen, de azért nem zárja kí, hogy van sok száz más, kinek keresetét egyharmad részben legalább a kisebb sebészeti munkák képezik.

És hogy a cursus elnyerése által iparunk tekintélyben emelődnék, az elvitázhatlan.

Igy semmikép sem bírok megbarátkozni Mészáros Győző szaktársam tiltakozó szavaival. Különben szólásszabadság van, s mindenkinek meg van a saját nézete, a mely mellett harcol.

Az enyémekek ezek s azt hiszem szaktársaim legnagyobb része osztja nézetemet.

Tisza-Füred, 1885. október hó.

Generál Miklós
borbély.

Különfélék.

A vasárnapi munkaszünetet szabályozó osztrák miniszteri rendelet oly szerencsétlen alkotás, hogy azt örökösen toldozni és foltozni kell és az illető hivatalos közegek ezt oly ügyetlenül végzik, hogy minduntalan kompromitálják a humánus irányzatú törvényt. A fél- és félszegrendszabályok majdnem azt a hiedelmet képesek felkölteni, mintha az illető rendelet-foltozóknak célja az lenne, hogy kompromitálják a vasárnapi munkaszünet ügyét. Legutóbb, hogy csak egy példát említsünk — a rövid- és norinbergi árusok azt a panaszt emelték, hogy vannak fűszerüzletek (ezzel mint élelmi szereket árusító üzletek, vasárnap is nyitva maradnak), melyek fűszereken kívül norinbergi és rövidárukat is tartanak és miután a rövidárusok vasárnap csukva tartják üzleteiket, az említett vegyeskereskedések elhalaszszák vendőiket. — A kereskedelmi miniszterium méltányolta a panaszt és kiadta, a jó isten tudja hányadik pótren-deletét, mely azt rendeli, hogy oly fűszerüzletek, melyek egyéb árukat is tartanak, ezeket csak vasárnap déli 12 óráig árusíthatják. Meg fog már most történni az a furcsa eset, hogy ha bejön egy cseléd egy negyed kilo cukorért és azonkívül kér még egy méter szalagot, ez utóbbi kiszolgáltatása helyett, meg-

mutatják neki a miniszteri rendeletet, mely déli 12 óra után megtiltja egy méter pántlika eladását. Ez az eset eléggé bizonyítja, hogy csak az általános vasárnapi munkaszünetnek van gyakorlati értelme.

Az országos kiállítási bíráló-bizottság munkálkodásának eredményét szeptember 15-én tette közzé a kiállítás elnöksége. A kitüntetések statisztikája azt bizonyítja, hogy a kiállítóknak mintegy harmadrésze nyert kitüntetést, illetőleg érmet. Mert a közönség figyelmét bizonyára nem fogja kikerülni az a körülmény, hogy a kiállítási érem csak a kitüntetés jelképe, a tulajdonképeni kitüntetés azonban az érem indokolásában rejlik, mely a szakértő bírálók ítéletét foglalja magában.

Ipartestületek póstai küldeményei portómentesek. Említettük már, hogy a budapesti borbély-, fodrász- és paróka-készítő ipartestület póstai küldeményeinek portómentesítése iránt a közmunka- és közlekedési miniszteriumhoz kérvényt nyújtott be. — Ezen kérvény most már tárgyalanná vált egy miniszteri rendelet értelmében, mely a napokban lett kézbesítve a testületnek, mely szerint a testületek mint iparhatóságok levelezéseiket póstadíjmentesen eszközölhetik.

A hajnyírógépek. Volt alkalmunk már több ízben szaktársaink figyelmét felhívni a hajnyíró gépekre. Most azonban kétszeres örömmel teljesítjük azt, — a mennyiben jelen számunkban Maksa Ferencz ur által hirdetet hajnyíró gépek csakugyan megérdemlik a figyelmet. Mert méltán, ha tekintetbe vesszük ezen hajnyíró gépek valamennyi ez ideig ismert gépek feletti előnyeit — mindenesetre megérdemli dicséretünket. Ezen gépek különös előnyei: 1-szor a haj háromféle hosszúságig nyírható és így míg a más gyártmányú gépekből háromra volna szükségünk, addig ezen gépekből egy is megteszi azon szolgálatot. 2-szor: a kezelés a lehető legegyszerűbb és 3-szor könnyen jár a mi mindenesetre egyike a legfőbb előnyöknek. Különösen utalhatunk arra is, hogy kivitelük mind csinra, mind tartósságra nézve mi kívánni valót sem hagy hátra. Mindezeknél fogva nem mulaszthatjuk el, hogy ezen hajnyírógépeket szaktársaink figyelmébe melegen ne ajánljuk.

Felhívás a borbély és fodrász segédekhez a budapesti borbély- fodrász és parókakészítő ipartestület békéltető bizottság segédtagjainak megválasztása céljából a következő felhívást bocsátotta ki a testületi biztos. Alulírott mint az 1884. évi XVII. t.-cz. 139. §. értelmében kirendelt állandó hatósági biztos, a »budapesti borbély-, fodrász- és parókakészítő ipartestület« kebelében a fenti törvénycikk 141. §. értelmében szervezendő békéltető bizottság megalakítása és a segédtagok megválasztása céljából Önt, mint a ki fenti ipartestülethez tartozó iparosnál segédként alkalmazásban van, a f. 1885. évi október hó 27-én (kedden) d. u. 8 órakor IV. ker. Lipót-utca 32. sz. a. (az új városháza) II. emeleti közgyűlési terem társalgó helyiségében tartandó választói közgyűlésre ezennel meghívom. A napirend tárgyai: 1. A békéltető bizottság 16 segédtagjának a segédek közül való megválasztása. 2. A segédek segélypénztárának létesítése iránt határozat-hozatal. 3. Esetleges indítványok, melyek 4 segédtag aláírásával ellátva, legalább 3 nappal a közgyűlés megtartása előtt alulírotthoz a IV. kerületi előljárósnál írásban beadatnak. Megjegyzés. A Budapest főváros területén borbélyság, fodrászat, parókakészítés és hajműfonással foglalkozó iparosoknál alkalmazásban levő segédek névjegyzéke az ipartestület által elkészítetté, az a f. 1885. évi október hó 12-től fogva ugyan e hó 20-ig az ipartestület helyiségeiben (IV. Sebestyén-tér 7. sz. a.) kifüggesztve tartatik és ezen határidőben bárki által a hivatalos órák alatt naponkint este 6—8 óráig megtekinthető. Azon segédek pedig, kiknek neve a jegyzékből kimaradt volna, felvételüket október hó 20-ig bezárólag az ipartestületi előljárósnál írásbelileg kérelmezhetik, mely kérvé-

nyek fölött a közgyűlés megtartásáig a IV. ker. előjáróság, mint elsőfoku iparhatóság fog határozni. Budapesten, 1885. évi október hó 10-én. Dr. Horváth János, ügyvéd, IV. kerületi esküdt, mint iparhatósági biztos.

Minta ipartestület. A budapesti borbély fodrász és parókakészítő ipartestület mai napon tartott előjárósági ülésén a testületi biztos, dr. Horváth János legnagyobb örömét fejezte ki a felett, hogy a testület daczára annak, hogy a fővárosban a legelső, mely megalakult — oly szakértelemmel párosult példás rendben vezeti ügyeit, s oly szorosán ragaszkodik a törvény szigorához, hogy bátran mondhatja: »Ez hazánknak mintatestülete lesz.«

15) drb. munkakönyv van a budapesti borbély-, fodrász- és parókakészítő ipartestület irodájában, melyek már láttamozva vannak. Felkéri tehát a jegyzői hivatal mindazon segédeket, kik munkakönyveiket még el nem vitték, azokat mielőbb onnan elvinni sziveskedjenek.

A melegség hatása a haj és szakálra. Persevalsky orosz tudós érdekes adatokat közöl, a melegségnek a haj és szakálra való hatásáról. Közép-Ázsiában történt utazása alkalmával egy kopársivataghoz ért, melynek talaja oly forró volt — hogy június hóban a talaj homokja Celsius hőmérője szerint $+62\frac{1}{2}^{\circ}$ mutatott. Legnagyobb meglepetésére tapasztalta, hogy a vele utazók haja és szakála a legrövidebb idő alatt feltűnő gyorsasággal nőtt meg. Ezt leginkább egy vele utazó tejképző kozák ifjún tapasztalta. Elindulása előtt puha, gyengéd leányarczu ifju, alig pár napi közép-ázsiai utazása alatt — erős szakállal birt. Tehát kétségtelen az, hogy a meleg erősen előmozdítja a haj növést.

Mi a legnagyobb tulzás? Ha egy fodrász azért, mert fodrásztermében egy szál haját talált üzletét beszünteti.

Logica. Czipész tanoncz: Te Pista, nektek mégis csak szerencsés mesterségtek van, mert hajatokat akár minden nap lenyírhatjátok oly rövidre, hogy a mester meg nem cibálhatja. Pista fodrász tanoncz: Hja biz az igaz, de mi haszna, ha a fülünk megmarad.

Nincs több kopasz fej.

Fodrász: Hála új rendszeremnek, nincs több kopasz fej!

Egy kopasz fejű ur (kiváncsian.) És miből áll az az új rendszer?

Fodrász: Egy pompás parókából!

A magyarországi borbélyok és fodrászok névsora.

Grabác (Torontál m.) Szaner Károly, Rehm Miklós Fendler János.

Gyála (Torontál m.) Korov Pukasin, Tanaszievits Milán.

Gyanafalva (Vas m.) Vindisch Henrik.

Gyarmata (Temes m.) Frombach János, Jung Mihály, Marse József, Hertl József, Lambert Mihály, Lambert Kristóf, Krosztl Mihály.

Gyér (Torontál m.) Franz Miklós, Szottrell János, Pozison Henrik.

Gyergyó-Szent-Miklós (Csik m.) Schmidt János, Györffy Dénes.

Gyertyámos (Torontál m.) Petz Simon, Heimann György, Kihm János, Mesz János, Bittó János, Ritter Henrik, ifj. Kihm János, Kiefer Mihály, Heimann Miklós.

(Folyt. köv.)

A budapesti borbély és fodrász ipartestület munkaközvetítési rovata.

Ezen rovat alatt a budapesti borbély és fodrász ipartársulat az előfizetők részére 50 kr., nem előfizetők részére 1 frt díj mellett közvetít segédeket. **Elhelyezési iroda Sebestyéntér 7. sz. a. van.**

Segéd megrendelésnél kéretnek a szaktársak az utiköltség beküldésére az elnökséghez, vagy esetleg a szerkesztőséghez, — továbbá az elhelyezési díjon kívül 22 krt a munkakönyv postán leendő elküldésére.

A munkaközvetítésnél az igények teljes kielégíthetése céljából a következő kérdésekre szóló feleleteket kérjük beküldeni.

A főnökök:

Mily fizetést hajlandó adni?

Mily képzettséget követel?

Fiatal vagy idősb segédre van-e szüksége?

A belépés határnapját.

A segédek:

Női fodrász?

Asztali hajmunka készítő?

Borbély?

Hány éves?

Mióta működik mint segéd?

Választ igénylő leveleknél egy postabélyeget kérünk becsatolni.

Szerkesztői üzenetek.

G. K. F. A. Székesfehérvár. Az előfizetőseket R. A. urtól megkaptuk. — **K. D. N.-Káta.** A jövő számban. — **M. Gy. G. Rozsnyo.** Vártuk ígéretét. — **P. M. Ungvár.** Azt hisszük már lejárt az utolsó terminus. Már most kifogyott türelmünk. — **K. M. T.-Füred.** Átalakítottuk egy kissé, mert személyeskedéseket nem engedhetünk meg. Közérdekű közleményekért nem kell fizetni. Azt hisszük nem követünk el szerénytelenséget, ha a lap pártolására felhívjuk figyelmét.

A vidékre

több segéd kerestetik.

Jelentkezhetnek

a borbély- fodrász- és parókakészítő ipartestület irodájában.

Egy

FIATAL BORBÉLY-SEGÉD

ki jól tud

haját nyírni és borotválni

alkalmazást nyerhet

bővebb felvilágosítást ad

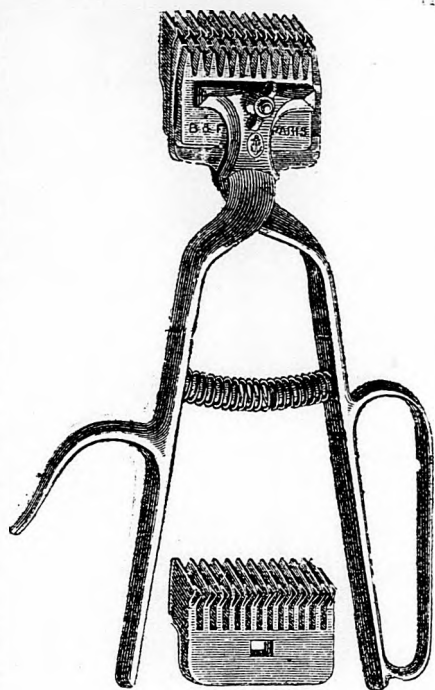
Greifenstein György,

Aranyos-Maróthon.

CISEAUX BARIQUAND

Hajnyíró gép

szabadalmazott Franciaországban és külföldön.

Ára darabjának 10 frt.

Ezen szabadalmazott **Bariquand-olló** a legújabb módszer szerint lett összeállítva, s fölülmul minden a hajnyíráshoz eddig használt gyártmányt.

Ezen **Ciseaux Bariquand** solid, könnyű, elegáns, és rugója oly módon van készítve, hogy soha el nem török, és az ollót szét lehet szedni és ismét összeállítani, minden fogó vagy más szerszám segélye nélkül.

Minden **Ciseaux Bariquand olló**-nál találhatik két réz fésű külön magasságban, úgy, hogy a hajat három különböző hosszúságban lehet nyírni, és pedig:

fésű nélkül 3 milliméter hosszúságra,
vékony fésűvel 7 milliméter hosszúságra,
vastag fésűvel 10 milliméter hosszúságra.

Ezen **Ciseaux Bariquand** a hajnyíráshoz elkerülhetlen szükséges minden borbély és fodrász üzletben, mert ez felülmul előnye által minden ily hasonló találmányt.

Egy formán dolgozik, azaz hogy a hajat egyenlően és tisztán vágja le, mit eddig még semmi más ollóval elérni nem lehetett, s minden időszakra használható.

MAKSA FERENCZ, Budapest, fehér ló szálloda.

TERNO!!!

Hála az egek urának, hogy nálunk Boszniába is be van hozva a kis lottojáték. Elterjedt **Kassán, fő-utca 86. szám alatt lakó Csekefalvy Ilona Urnó Ó Nagyságának** a számtanács adásba dicső szerencsével párosított ügyesége — hozzáfordulván, ime csodák csodája a **2-ik betétre a Temesvári lottóba 4800 frtos ternót nyertem.**

Hány száz évig kellett volna az ollóval csatognom, és hány ezer kliensemnek kellett volna haját fodoritanom, és hány töröknek fejét leborotválnom, hogy én 4800 frtot képes lettem volna fere tennem.

Eltesse az egek ura nevezett Urnót, kit mindenkinék a legmelegebben ajánlok.

Ki hozzá fordul, küldjön be 3 darab 5 kros postabélyeget. Focsaván Boszniába.

Clavinísko Ciril
fodrász.

A belváros

legélénkebb helyén egy

elegánsan berendezett

FODRÁSZ ÜZLET

azonnal eladó.

Bővebb felvilágosítást a szerkesztőség ad.

DANKOVSKY ISTVÁN

hajkereskedés és gyár

BUDAPEST, V. kerület, Józseftér 2. szám

a legnagyobb raktár hajból és illatszerekből

ugymint:

hajfonatok, női hajválasztékok, színházi parókák haj- és pamutból.

A fodrászathoz szükséges minden eszköz és ezikk:

gazdag választék

valódi angol gerebenek kartácsok, hajfodorító-vasak, és hajsütőgépek, sörtetisztító-gépek, fodrász-fésűk és ollók, fodrász és hengerkefék, parókafejek, pipere berendezések stb. stb.

Különlegességek uri és női parókákban és félparókákban.

Hajlánczok és mindennemű hajfonó munkák saját gyárából.

Illatszerek nagybani eladása.

Fodrászoknak ismét eladásra vagy saját használatra különösen ajánlatosak:

Javitott tiszta-ujlaki bajuszpedrő, brillantine, bandoline, viasz hajkenőcsök, dióolaj, hajolaj, Vinaigre de Toilette, Eau de Quinine és más mindenféle fejmosóviz, szakáltus, hajfestőszer stb. a legjobb minőségben és **legolcsóbb** áron kaphatók.

Legjobb minőségű borotváláshoz való szappan kilója — frt 60 kr.
Kettős arczfeskendező darabja 2 „ — „

Kivánatra árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.